

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skygebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skygebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skygebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 24. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682881648/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Skygebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

get glæde og lykkelige ud, snakkede og loe, i det de saae paa os, der een ad Gangen blev puttet ind i den store Postvogn.

Jeg kom i en af Bivognene, hvor jeg fik en Engælænder og to Hamborgere til Selskab, den ene af disse var en Jøde.

«Nu skal vi s'gu være interessante!» var det første han sagde, i det han neppe var kommet til Sæde i Vognen, og saae alt meget fornøiet til os allesammen.

«Vort Hamborg er dog en kjon By, en riig By!» og nu begynde han at fistulere:

«Stadt Hamburg in der Elbe-Auen,
Wie bist du statlich anzuschauen!»

Jeg blev ogsaa ganske fornøiet, idet jeg tænkte, som Fanden, naar det gaaer ildt, «der faaer jeg da een Sjæll ham kan jeg vist bruge». Jeg bad ret i mit Hjertes Inderste, at den unge Mand's Originalitet maatte vende sin Søndags-Side ud, og i dette Haab nynnede jeg med:

«Heil über dir Hammonial!»

Saaledes rullede vi da ud af det gamle Hamborg.

Jeg nævnede Digteren *Heine*.

«*Heine*», sagde han, «ja, *Heine* er en stor Mand i Poesien, og Broderen en stor Mand paa Børsen! men jeg holder ikke af hans Vers, for de ere saa korte. Vips faaer man een over Næsen, og saa er det Digt forbi!»

«Ja», sagde den anden Hamborger, «han er altid saa rask med at give over Næsen! der har han skrevet, at Romerne og disse Italianere ere saa smukke og saa regelmæssige i Ansigterne, og at vi Tydskere have «Kartoffel-Gesichter». – «Have vi Kartoffel-Gesichter?» sagde han og viiste mig sit Ansigt, der rigtignok, naar jeg skal være ærlig, ikke var saa ganske ulig denne Jordvæxt. «jeg vilde ikke», vedblev han, «for aldrig det, reise med saadant et Menneske, før man vidste et Ord derom, kunde der blive skrevet en heel Bog om een!»

«Nummer to!» tænkte jeg, «her har jeg den anden Sjæll» – Hvilke Characterer for min Reise! Lidt efter lidt ville de mere udvikle sig, de kunne gjøre godt i 3die Capitel.